DOMSTOLENS DOM
AF 12. NOVEMBER 1969

Caisse de maladie des CFL »Entr'aide médicale« og Société national des chemins de fer luxembourgeois mod Compagnie belge d'assurances générales sur la vie et contre les accidents (Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret for storhertugdømmet Luxembourg)

Sag 27/69

Processprog: Fransk

Angående:

En anmodning om fortolkning af artikel 52 i EØF-Rådets forordning nr. 3 af 25. september 1958 om social sikring af vandrende arbejdstagere.

Domskonklusion:

1. Artikel 52 i EØF-Rådets forordning nr. 3 af 25. september 1958 er anvendelig i tilfælde af, at en arbejdstager eller dermed ligestillet, som har såvel sin arbejdsplads som sin bopæl i en medlemsstat, er blevet offer for en færdselsulykke på en anden medlemsstats område, og dette gælder uanset formålet med hans ophold i sidstnævnte stat.

2. Artikel 52 i EØF-Rådets forordning nr. 3 er ligeledes anvendelig i tilfælde af, at den ydelsespligtige institution forfølger sin ret ved sin nationale domsmyndighed.

3. Artikel 52 tilsigter, at hver medlemsstat skal anerkende alle retskrav mod den ansvarlige tredjemand, som de øvrige medlemsstater indrømmer den ydelsespligtige institution i form af subrogation eller en anden retlig konstruktion.

   Disse krav kan gøres gældende, selv om de ikke er omfattet af den i samme artikels stk. 2 omhandlede tosidede aftale.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

De to første spørgsmål bør besvares bekræftende, og på det tredje spørgsmål bør der svares, at det direkte krav, der er omhandlet i artikel 52, litra b) i forordning nr. 3, er det, der er anerkendt af den lovgivning, som gælder for den ydelsespligtige institution, og at dette krav også kan gøres gældende, selv om der ikke er indgået nogen tosidet aftale i henhold til samme artikels stk. 2.

S a m m e n d r a g

1. Social sikring af vandrende arbejdstagere — fællesskabsordning — ydelsesberettigede — begreb

(Forordning nr. 3, artikel 4)

2. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — ydelser, der skal udredes i medfør af én medlemsstats lovgivning for skader indtruffet på en anden stats område — den forpligtede institutions subrogation — sammenhæng ikke nødvendig mellem den skade, arbejdstageren har lidt, og hans faglige virksomhed*

(Forordning nr. 3, artikel 52)

3. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — ydelser, der skal udredes i medfør af én medlemsstats lovgivning for skader indtruffet på en anden stats område — den forpligtede institutions subrogation — sagsanlæg ved den nationale domsmyndighed i denne institutions hjemland — overensstemmelse med anvendelsen af artikel 52 i forordning nr. 3*

4. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — ydelser, der skal udredes i medfør af én medlemsstats lovgivning for skader indtruffet på en anden stats område — formålet med artikel 52 i forordning nr. 3 — umiddelbar anvendelse af denne artikels stk. 1 — tosidede aftaler i betydningen af artikel 52, stk. 2 — funktion*

1. Forordning nr. 3 gælder for enhver arbejdstager eller dermed ligestillet og for hans efterladte, der befinder sig i en af de situationer af international karakter, som forordningen omhandler.

2. Bestemmelserne i artikel 52 i forordning nr. 3 er anvendelige, selv om den skade, som arbejdstageren har lidt, ikke har nogen forbindelse med hans faglige virksomhed.

3. Artikel 52 i EØF-Rådets forordning nr. 3 er ligeledes anvendelig i tilfælde af, at den ydelsespligtige institution forfølger sin ret ved sin nationale domsmyndighed.

4. Artikel 52 tilsigter, at hver medlemsstat skal anerkende alle retskrav, som de øvrige medlemsstater indrømmer den ydelsespligtige institution, der gør krav gældende mod den ansvarlige tredjemand, enten i form af subrogation eller i form af en anden retlig konstruktion.

Bestemmelserne i artikel 52, stk. 1, der er affattet i kategoriske vendinger, er egnede til umiddelbar anvendelse. De i denne artikels stk. 2 nævnte tosidede aftaler har kun som funktion i givet fald at regulere enkelthederne i denne anvendelse, uden at den direkte virkning af den omhandlede norm for så vidt kan afhænge heraf.